

Motion till riksdagen 2007/08: MJ249

av **Sofia Larsen (c)**

Markåterställning av Kvarntorpsområdet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att staten bör ta sitt fulla ansvar för återställning och skydd av Kvarntorpsområdet i Kumla.

Motivering

Kvarntorpsområdet i Kumla kommun är ett av landets mest miljöbelastade industriområden. Från andra världskriget fram till mitten av 1960-talet bedrev statliga Svenska skifferoljebolaget skifferbrytning och oljeframställning i området. Av rest- och spilloljor framställde Supra AB ammoniak. Denna verksamhet pågick fram till 1982. Företagens verksamhet har inneburit att miljön i området, 450 hektar, är både sargad och förorenad.

Då statliga bolag bedrev verksamheten i området bör ett statligt ansvar utkrävas med fullt ekonomiskt ansvar för erforderligt arbete med återställning och skydd. Detta motiveras av att det torde vara omöjligt att utkräva ansvar av någon annan juridisk person i enlighet med miljöbalken eftersom dels mycket av föroreningarna i Kvarntorpsområdet orsakades av Svenska skifferoljebolaget när detta ägdes av staten varefter bolaget försåls och sedermera likviderats, dels staten genom länsstyrelsen i Örebro län godkänt Supra AB:s så kallade återställning av marken där företaget bedrev verksamhet – mark som fortfarande är synnerligen förorenad.

Kumla kommun har under flera år arbetat mycket aktivt med att återställa och utveckla Kvarntorpsområdet. Kumla kommun har genomfört ett s.k. LIP-projekt (lokalt investeringsprogram) avseende renovering av systemet för omhändertagande av lakvatten från Kvarntorpshögen (slagghögen där rester av förbränd skiffer förvaras). Projektet innebar att en mindre del av det

Fel! Okänt namn på

restaureringsbehov som finns i området tillgodosågs. Projektet omfattade t.ex. inte markåterställning.

Merparten av det förorenade området hamnade sedermera i Yxhult AB:s ägo. Efter detta bolags konkurs förvärvade Kumla kommun bolagets fastigheter år 2004. Förvärvet gjordes för att undvika att de gravt miljöbelastade fastigheterna skulle stå utan ägare och för att fastigheterna inte skulle drabbas av ytterligare miljöbelastning i form av förfall och utebliven löpande tillsyn. Kommunen har avsatt betydande resurser för att sanera/återställa området med avseende på nedsliten/förfallen industribyggnation. Att kommunen skulle kunna ta ett vidare ekonomiskt ansvar i form av markåterställning faller utanför all rimlighets gränser.

De kvarstående markföreningarna hänförs bl.a. till tidigare raffinaderiverksamhet inom området. Den omfattande skifferhantering som förekommit inom området innebär att mycket höga becquerelvärden konstaterats. Att åtgärda de beskrivna miljöproblemen är synnerligen resurskrävande. Därför krävs att staten tar det fulla ekonomiska ansvaret för erforderligt arbete med markåterställning.

Stockholm den 28 september 2007

Sofia Larsen (c)